ترانه علیدوستی با «اورکا» به سینما برمی‌گردد

«اورکا» با بازی ترانه علیدوستی، اولین فیلم بلند داستانی سحر مصیبی سازنده مستند تحسین‌شده «صفر تا سکو» است.

علیدوستی که اولین بار در فیلم سینمایی «من ترانه ۱۵ سال دارم» در نقش دختری به نام پرنیان همه نگاه‌ها را به سمت خود جلب کرد خیلی زود به یکی از موفق ترین بازیگران زن سینمای ایران تبدیل شد و ظاهرا قرار است پس از سه سال دوری از سینما با بازی در فیلم سینمایی «اورکا» به کارگردانی سحر مصیبی دوباره به این حوزه بازگردد.

آن‌طور که هنرآنلاین گزارش داده، اورکا به تهیه‌کنندگی طهورا ابوالقاسمی و نویسندگی طلا معتضدی این روزها وارد مرحله پیش‌تولید شده و فیلمبرداری این فیلم به زودی با نهایی شدن اسامی تمام بازیگران و عوامل آغاز خواهد شد.

«اورکا» اولین فیلم بلند داستانی مصیبی است. او کارگردان مستند «صفر تا سکو» درباره زندگی خواهران منصوریان، سه خواهر ورزشکار است که به تازگی جایزه بهترین فیلم اول جشنواره فیلم ریندنس را دریافت کرد.

عباس نادران، تهیه‌کننده «شاه‌کش» از مشکلات اکران فیلمش و حواشی آن می‌گوید

شلیک به شاه‌کش

امید رحمانی
سینما

راستش را بگوییم، توقعمان از شاه‌کش برآورده نشد، یعنی رفته بودیم که فیلم را دوست داشته باشیم، اما نشد که نشد. این توقع با فضاسازی خوب و اولیه فیلم که در محیطی برفی و درامی معمایی و جنایی می‌گذشت، بیشتر هم شد، ولی چون فیلمنامه، جمع‌بندی و پایان‌بندی مناسبی نداشت، همه آن برف‌های توقع، آب شد و با سرخوردگی همراه بود. وقتی سراغ عباس نادران، تهیه‌کننده شاه‌کش رفتیم، به شدت از مشکلات ایجاد شده برای فیلم گلایه داشت و حتی بیشتر از آن شاکی بود. به نظر می‌رسد مخالفت‌هایی با حضور او در سینما وجود دارد. مخالفانی که او را یک آقازاده می‌دانند. عباس نادران، فرزند الیاس نادران، سیاستمدار و نماینده سابق مجلس. کمی فراتر از حد معمول است و حالا خودش را به‌طور جدی در تولید و اکران شاه‌کش نشان داده است. شاه‌کش، فیلمی به نویسندگی و کارگردانی وحید امیرخانی است که پیشتر کمدی پرفروش در مدت معلوم (فی‌المدت المعلوم) را ساخته بود. در حوالی هتلی در ارتفاعات برفی، جنازه‌ای پیدا می‌شود و پیگیری مردی برای علت این مرگ، حوادث و ماجراهایی را رقم می‌زند. هادی حجازی‌فر، مهناز افشار، فرید سجادی حسینی، مهدی کوشکی، علیرضا کمالی و مجید صالحی از جمله بازیگران شاه‌کش هستند. فیلمی که دو هفته‌ای است در سینماها اکران شده و بیش از ۵۰۰ میلیون تومان هم فروش داشته است. برای پیگیری مطالب مطرح شده از سوی نادران، پیگیر گفت‌وگو با مسؤولان نیروی انتظامی هم شدیم که در نهایت امکان گفت‌وگو فراهم نشد. جام جم در راستای تضارب آرا آمادگی دارد دیدگاه‌های نیروی انتظامی را هم درباره این موضوع منتشر کند.

مجید صالحی را که معمولا در نقش‌های کمدی دیده‌ایم در فیلم شاه‌کش نقش یک مامور نیروی انتظامی را بازی می‌کند که شخصیت مقتدری ندارد

ظاهرا به جز وضعیت کلی اکران و انتقاد به سیاست‌های وزارت ارشاد، منحصرا درباره مسائل و مشکلاتی که برای «شاه‌کش» پیش آمد هم گلایه‌هایی دارید.

شاه‌کش فیلم من نیست. شاه‌کش، فیلم نیروی انتظامی است به اضافه سازمان زیباسازی شهرداری به اضافه ارشاد. من کمترین سهم را در تولید شاه‌کش دارم. این فیلمی است که نیروی انتظامی پایان بندی آن را عوض کرده، فیلمنامه را تغییر داده و مجوز ساخت ناجی هنر را هم نداده است. به همین دلیل، کلا قصه فیلم تغییر کرده است. چیزی که روی پرده وجود دارد، اصلا فیلمنامه مکتوب ما نیست. شما فیلمنامه اولی را بخوانید و با فیلم اکران شده مقایسه کنید.

یعنی نیروی انتظامی، تصمیم نهایی را درباره فیلم شما گرفت؟

بله.

مگر این حق را دارد؟

نخیر، چنین حقی ندارد. باز این مساله به ارشاد برمی‌گردد. به خاطر موضعگیری‌های منفعلانه ارشاد، یک نهاد انتظامی که وظیفه اش حمایت و کمک کردن است و هیچ حقی ندارد که درباره فیلمنامه اظهارنظر کند، می‌آید اعمال نظر می‌کند و فیلمنامه ها را تغییر می‌دهد و هیچ کس هم پاسخگو نیست. مسؤولان ارشاد شخصا به من گفتند که به نیروی انتظامی ربطی ندارد که در فیلم چه اتفاقی می‌افتد؛ شما فیلمنامه‌ای فرستادید واگر آنها با این روند مشکلی دارند، نماینده ای را برای حضور در شورای پروانه ساخت معرفی کنند. فیلمی که پروانه ساخت و نمایش آن صادر شده، ربطی به نیروی انتظامی ندارد که فلان قسمتش را تغییر بده یا نده. نیروی انتظامی وظیفه حمایتی دارد و باید کمک کند. اما در عوض چه کردند؟ پایان بندی و قصه فیلم را تغییر دادند و ما کلی حذف و اضافه فیلمنامه در گفت و گو با نیروی انتظامی داشتیم.

پس منحصرا ایراد نیروی انتظامی به فیلم، درباره قسمت‌های حضور سروان (با بازی مجید صالحی) و سرباز بود.

اصلا همان روز اول به ما گفتند، پلیس کلا باید از فیلمنامه شما حذف شود؛ هم سروان و هم پلیس. پایان بندی فیلم ما اصلا این نبود. من دارم درباره مدیریت قبلی ناجی هنر صحبت می‌کنم و کاری به ناجی هنر الان ندارم. سه نامه در ارشاد وجود دارد که نیروی انتظامی به ما نامه زده بود که پروانه نمایش فیلم ما صادر نشود.

چقدر برای تعامل با نیروی انتظامی وقت گذاشتید؟

۵۰ ساعت با نیروی انتظامی جلسه گذاشتم، یعنی بیش از دو ماه به ناجی هنر رفت و آمد داشتم. کار به جایی رسید که حوزه فرماندهی کل ناجا، نماینده فرستاد. اما مساله را حل نکردند.

حدود سه ماه قبل بود که اظهارنظری اعلام کرده بودید که نیروی انتظامی با اکران این فیلم، رفع مخالفت کرده است.

بله، برای این که ما مجبور شدیم فیلمنامه را عوض کنیم. نیروی انتظامی گفته بود اگر آن فیلمنامه را بسازید، ما هیچ وقت اجازه اکران نمی‌دهیم. البته قانونا نیروی انتظامی، حق توقیف هیچ فیلمی را ندارد. وقتی ارشاد پروانه نمایش فیلم را صادر می‌کند، هیچ ارگانی نمی‌تواند آن را از اکران پایین بکشد. اما گاهی با فشار و تهدید، این اتفاق می‌افتد و وزارت ارشاد هم که کوتاه می‌آید. بیلبورد یک فیلم از ارشاد، مجوز گرفته، پوستر یک فیلم از ارشاد مجوز گرفته و همه اینها یک روال قانونی دارد. اما سازمان زیباسازی شهرداری می‌گوید من آن را نمی‌زنم. چه کسی جواب می‌دهد؟ می‌گوییم چه کسی گفته که نزنیم، می‌گویند بالا.

دلیل این مخالفت، صرفا حضور مهناز افشار در فیلم است؟

یکی از آنها می‌گوید مهناز افشار، یکی چیز دیگری می‌گوید. به من گفتند حتی باید اسم مهناز افشار را از بیلبورد خارج کنی. گفتم این چه منطقی دارد؟ او بازیگر فیلم من است. من اگر بخواهم نظر شخصی ام را مطرح کنم، ممکن است با رویکرد خانم افشار مساله و زاویه داشته باشم، اما می‌گویم من این فیلم را دو سال پیش ساختم. چرا باید سرمایه من اینطور به باد فنا برود؟ آیا حضور مهناز افشار به فروش این فیلم کمک می‌کرد یا نه؟ اما شما با این مخالفت، سرمایه صدها آدمی را که پای تولید این فیلم بودند را نابود کردید. زیاد هم که پیگیری می‌کنید، می‌گویند از بالا گفتند، می‌گویم این بالا کجاست؟ آن بالا کجاست که اجازه نمی‌دهد هیچ چیز ساخته شود. دروغ هم می‌گویند، برای این‌که بالایی وجود ندارد. واقعا اگر در این مملکت، مسؤولان نظامی و اطلاعاتی اینقدر بیکار باشند که همه مسائل و مشکلات جدی را رها کرده باشند و بخواهند بچسبند به پوستر و بیلبورد یک فیلم، واقعا باید نشست به حال آن کشور گریه کرد.

شاید رویکرد فرهنگی داشته باشند!

نه، مشکل شخصی خودشان است، چون می‌خواهند شما را بترسانند، مدام می‌گویند بالا که مجبور باشید سکوت کنید.

حمید صفت هم برای شاه‌کش خواند، اما صدای او هم در فیلم اکران شده نیست.

اجازه ندادند که این هم مشکل دیگری است. از آقایان پرسیدیم آیا حمید صفت مشکل دارد؟ می‌گویند نه، اما ما به رپ مجوز نمی‌دهیم.

اما در همین یکی دو سال اخیر، داشتیم فیلم‌هایی که در آنها رپ خوانده شد.

من هم این تناقض ها را متوجه نمی‌شوم. هنوز بیلبورد یک فیلم ارگانی که اخیرا اکران شده در نصف پردیس های تهران هست که عکس بزرگ خانم مهناز افشار در آنها به چشم می‌خورد. اما چطور شد که به ما رسید، وضع تغییر کرد. در این دو هفته اتفاقی افتاده است؟

پس انگار با شما مشکل دارند.

مشکل و سلیقه شخصی است. راحت بگویید آن فیلم ارگانی است به آنها راحت بیلبورد می‌دهیم به شما نمی‌دهیم. این‌که این همه شلنگ تخته ندارد.

موقعی که فیلم برای جشنواره فیلم فجر انتخاب نشد هم اعتراض کرده بودید، اما انصافا با وجود برخی ضعف‌هایی که شاه‌کش دارد، نسبت به برخی فیلم‌های جشنواره بهتر بود و دست کم می‌توانست در این رویداد حاضر باشد.

دقیقا. فیلم‌های این دو سال اخیر جشنواره را مرور کنید، آیا شاه‌کش در قیاس با برخی آثار حاضر در جشنواره، خیلی فیلم ضعیف‌تری است؟ آیا هیچ دستاورد فنی و ارزش هنری برای حضور در جشنواره ندارد؟ وقتی فرصت حضور یک فیلم در جشنواره را از آن می‌گیرید، همین بلا سرش می‌آید و دو سال اکرانش به تعویق می‌افتد.

یک بیلبورد هم درباره شاه‌کش در سطح شهر دیده می‌شود که تبلیغ یک کالاست. بعد از این جریان مشکل تبلیغی، سراغ آن رفتید؟

نه، این روالی است که وجود دارد و همه فیلم‌ها حامی مالی می‌گیرند. اگر آنها نبودند که ما همین چند بیلبورد را هم نداشتیم.

پایان بندی شاه‌کش پر از ابهام است و تماشاگر جواب سوالات مهمی را نمی‌گیرد.

ما در حد بضاعت، سعی کردیم به سوالات مخاطب در فیلم جواب دهیم، اما دست و بالمان بسته بود. ما بین این‌که فیلمی وجود نداشته باشد و هیچ حرفی درباره آن زده نشود یا فیلمی که وجود داشته باشد و درباره آن حرف زده شود، گزینه دوم را انتخاب کردیم.

در بیوگرافی صفحه اینستاگرامتان جمله ای از نیچه نقل کردید که هرآنچه تو را نکشد، قوی‌تر می‌کند. به نظر می‌رسد برای مقابله با هجمه‌هایی که علیه شما در سینما وجود دارد، خودتان را آماده کرده‌اید.

مختصر و مفید بگویم که سینما یعنی میدان جنگ؛ از مرحله فیلمنامه تا تولید و انتخاب بازیگر بگیرید تا اکران که خود میدان مین است. وقتی سال گذشته یکی از روزنامه‌های وابسته نظامی ما را مورد هجمه قرار داد، من خودم را برای بدتر از آن هم آماده کردم. اما من کسی نیستم که بخواهم بترسم. من منتقدی سراغ دارم که دو ماه پیش و هنوز فیلم را ندیده درباره آن نقد منفی نوشته است. وقتی از او پرسیدم، گفت شنیده ها حاکی از آن است که... (می خندد) گفتم خدا رحمت کند پدر آقای فراستی را که حداقل نصف فیلم را می‌بیند.

نادران:
سینما یعنی میدان جنگ؛ از مرحله فیلمنامه تا تولید و انتخاب بازیگر بگیرید تا اکران که خود میدان مین است

در حسرت پلیس مقتدر

نگاه

اگر آن نیروهای ضدگروگان‌گیری را که در نماهای کوتاهی می‌بینیم کنار بگذاریم، دو شخصیت پلیس در شاه‌کش می‌بینیم که حضوری مستمر در فیلم دارند؛ یك مامور نیروی انتظامی با درجه ستوان دوم که مجید صالحی نقش آن را بازی می‌کند و یك سرباز وظیفه.

با نگاهی اجمالی به این دو نقش و نحوه حضور آنها در قصه، می‌شود عنوان کرد که به هیچ‌وجه با پلیس مقتدر و کاریزماتیك و وظیفه‌شناس به شکل تام و تمام و ایده‌آلیستی‌اش روبه‌رو نیستیم و ضعف‌هایی که این ستوان و سرباز در مواجهه با اتفاقات رخ داده و گروگانگیری از خود نشان می‌دهند، بیشتر بیانگر ضعف و انفعال پلیس است.

اینجا با یك مامور نیروی انتظامی، سروکار داریم که روی یك جنازه شرط‌بندی می‌کند و بعد هم برای خاتمه دادن به غائله و به دست گرفتن کنترل اوضاع به دروغ در این مورد اعتراف می‌کند که باعث می‌شود رشته کار بیشتر از دستش دربرود. هرچند او عنوان می‌کند که حاضر است در دادگاه نظامی، پای این اشتباه بایستد و حتی جایی در نگاهی انسانی به گروگانگیر می‌گوید که «دو تا آدم همین الان دارن نفس‌های آخرشون رو می‌کشن» و با همه ضعف و ناتوانی‌اش در مقابل رخدادها، سعی دارد جلوی اتفاقات بدتر را بگیرد.

به‌جز این، تکلیف نقش سرباز هم در فیلم مشخص نیست و غمخواری و همراهی اولیه‌اش با منصور (گروگانگیر و همسر جنازه!) بدون منطق و مقدمه، جایش را به مقابله با او می‌دهد که فاجعه دیگری را رقم می‌زند. باز از هر طرف به ماجرا نگاه کنیم، جنم و اقتداری در او به عنوان یکی از پلیس‌ها نمی‌بینیم و در زمینه بی‌کفایتی، او هم می‌رود وردست ستوان دوم قرار می‌گیرد. صحنه دستبند زدن او به مافوقش شاید تیر خلاص به ابهت و اقتدار پلیس در فیلم باشد.

خب، شاید بگویید این فقط یك فیلم و قصه است و نمی‌توان این پلیس‌ها را به کلیت نیروی خدوم و مقتدر انتظامی تعمیم داد. بله، باید همین‌طور باشد و توقع می‌رود نیروی انتظامی در مواجهه با آثار نمایشی و فیلم‌ها و سریال‌ها، نرمش و انعطاف بیشتری داشته باشد و گاهی اجازه دهد قصور و اشتباهات و ضعف‌های

پلیس را هم ببینیم. مثل برخی فیلم‌های سینمای جهان که گاهی پلیس‌های منفی و بدکردار و بدگفتاری را هم محض تقویت درام به تصویر می‌کشند، اما از آن سو حواسشان به نمایش پلیس‌های درست و حسابی و همه‌چیز تمام هم برای مقابله با قانون‌شکنان و خلافکاران هست. ولی اینجا و در شاه‌کش، نشانی از پلیس مقتدر و باجربزه نیست و حضورشان نقش تعیین‌کننده‌ای در قصه ندارد، به طوری که حتی می‌توانیم داستان فیلم را بدون حضور آنها هم متصور شد، بدون این‌که آب از آب تکان بخورد.

ضمن این‌که فضای جنایی- معمایی شاه‌کش، مستعد یك روایت پرتعلیق و طمأنینه بود که سنخیت بیشتری با اثر و این گونه داشت و رفتن به سمت خشونت و عصبیت مدام و غافلگیری‌های آنی اما بی‌کاربرد در روند قصه، فیلم را از عمق و تاثیرگذاری دور می‌کند. بنابراین در فضای پر از سوءتفاهم و نه چندان سازنده و تعاملی که متاسفانه هنوز میان تولیدات سینمایی و نهادها و ارگان‌ها از جمله نیروی انتظامی وجود دارد، مسیری که سازندگان شاه‌کش برگزیده‌اند، کارکرد معکوس می‌یابد و فیلم را به مخاطره‌ای می‌اندازد که در این مدت با آن روبه‌رو بوده است و به سلامت هم راه به پایان نبرد.

ضمن امیدواری برای ظرفیت بالاتر پلیس ایران در مواجهه با آثار نمایشی و توجه بیشتر سازندگان فیلم و سریال‌ها برای نمایش اقتدار پلیس کشور، روزنامه جام‌جم آمادگی انعکاس نظرات نیروی محترم انتظامی را درباره فیلم شاه‌کش، اظهارات تهیه‌کننده این پروژه و توضیح درباره تغییرات فیلمنامه دارد.

بازیگران اصلی «موسی» بومی هستند

احسان عبدی‌پور در آستانه کارگردانی چهارمین فیلم بلند سینمایی خود با عنوان «موسی» بیان کرد که درصد اصلی بازیگران «موسی» بومی هستند.

آن‌طور که مهر گزارش داده، احسان عبدی‌پور در آستانه کارگردانی چهارمین فیلم بلند سینمایی خود با عنوان «موسی» که به تهیه‌کنندگی حمید فرخ‌نژاد و با حمایت بنیاد سینمایی فارابی ساخته می‌شود، گفت: «موسی» پشت‌پرده زندگی آدم‌هایی است که در هر دادگاهی پا بگذارند، مجرم و محکوم نام می‌گیرند. فیلم از آن‌سوی دریچه دادگاه، آنها را معیار می‌گیرد و حالا به کشف رویدادها و لایه‌های قصه و کشمکش‌هایش می‌رود و این تقابل کف و نوك هرم قدرت و زندگی اجتماعی است.

او درباره تجربه متفاوتی که این بار در ساخت یك فیلم با هویت بومی رقم می‌زند، گفت: باز هم بوشهر و این بار کمی جهان غریب‌تری از آدم‌های دیده‌نشده‌تر، مستمسك ساخت جهان قصه فیلم شده است.

کارگردان «موسی» درباره استفاده از عوامل و بازیگران اهل بوشهر در فیلم تازه‌اش گفت: درصد اصلی بازیگرها بومی هستند. کما این‌که تا به حال در معدل کلی فیلم‌هایم اینچنین بوده است اما غیر از حمید فرخ‌نژاد، بازیگر شناخته‌شده دیگری هم جزو تیم‌مان هست.

راش

داركوب، بهترین فیلم جشنواره ایرانی سانفرانسیسکو

فیلم سینمایی «داركوب» به عنوان بهترین فیلم جشنواره فیلم‌های ایرانی سانفرانسیسکو انتخاب شد.

آن‌طور که باشگاه خبرنگاران جوان گزارش داده، فیلم سینمایی «داركوب» به کارگردانی بهروز شعیبی بهترین فیلم جشنواره فیلم‌های ایرانی سانفرانسیسکو در آمریکا شد.

این فیلم در دوازدهمین دوره جشنواره فیلم‌های ایرانی سانفرانسیسکو حضور داشت و در بخش‌های بهترین فیلم، بهترین کارگردانی، بهترین بازیگری مرد، بهترین بازیگری زن و بهترین فیلمنامه انتخاب شد.

جشنواره فیلم‌های ایرانی سانفرانسیسکو، نخستین جشنواره مستقل فیلم‌های ایرانی خارج از کشور است که از سال ۲۰۰۸ برگزار می‌شود. در این جشنواره هرساله فیلم‌های ایرانی از سراسر کشور به نمایش درمی‌آید.

«داركوب» به تهیه‌کنندگی سیدمحمود رضوی و محصول سیمای مهر است که تابستان ۹۷ در سینماهای کشور اکران شده بود.

مهناز افشار، سارا بهرامی، هادی حجازی‌فر، نگار عابدی و با حضور جمشید هاشم‌پور و امین حیایی بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

مستند پویانمایی «من ایرانی‌ام» به مرحله تولید رسید

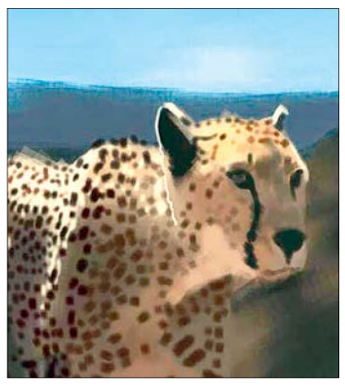

مستند پویانمایی «من ایرانی‌ام» به کارگردانی علیرضا کاویان‌راد وارد مرحله تولید و فیلمبرداری شد.

آن‌طور که سینماپرس گزارش داده، این مستند از تولیدات جدید مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی به کارگردانی علیرضا کاویان‌راد وارد مرحله تولید و فیلمبرداری شد.

علیرضا کاویان‌راد درباره موضوع این فیلم که با تکنیك دیجیتال پینتینگ ساخته می‌شود، گفت: من به عنوان یك ایرانی ممکن است در هر جایی زندگی کنم و هر زبان و فرهنگی داشته باشم، اما در نهایت یك ایرانی هستم.

در مستند پویانمایی «من ایرانی‌ام» به این موضوع می‌پردازیم که ما متشکل از فرهنگ‌ها، قومیت‌ها و جغرافیاهای مختلف، اما زیر یك پرچم هستیم. این انیماتور در ادامه با اشاره به سابقه کاری خود عنوان کرد: بیش از ۲۰۰۰ دقیقه پویانمایی برای تلویزیون تولید کرده‌ام اما این آثار نسبت به «من ایرانی‌ام» داستان‌های متفاوتی داشته‌اند. سرعت و جدول تولیدشان هم بسیار متفاوت بوده است.

او افزود: من همواره در ساخت آثار کوتاه، تجربه‌گرا هستم و هیچ‌کدام از آثار کوتاه من شبیه دیگری نیستند. «من ایرانی‌ام» اثری به شدت تجربی است و همین تجربه برای من جذابیت بسیاری دارد.

کاویان‌راد درباره عوامل تولید «من ایرانی‌ام» که قرار است تا پایان سال آماده نمایش شود نیز گفت: کارگردان و تهیه‌کننده اثر خودم هستم. حانیه اردستانی، شهره حاجی‌پور و فاطمه عباسی شخصیت‌ها را طراحی کرده‌اند و بهروز شهامت امور مربوط به موسیقی و صدا را انجام می‌دهد.